

ISUS LJUBLJENI LIJEČNIK (3)

PIŠE: MR. SC. FRA IVO PAVIĆ

**Donosimo treći dio članka fra Ive Pavića
čiji cilj je pokazati neke evanđeoske
primjere u kojima se vidi na koji je način
Isus ozdravlja za vrijeme svojeg javnog
djelovanja i kako su ljudi bili uključeni
u to dok je on ozdravljao. Ovo će nam
pomoći da bolje shvatimo kako on i
danas ozdravlja. On je isti Bog sada kao
što je bio onda, i mi nismo drugačiji od
ljudi koji su živjeli u Isusovo vrijeme.**

SNIMIO: ERVIN SILIĆ

Liječenje dodirom

Drugi način ozdravljanja jest dodir ljubavi. Uvijek kad bi bolesnici pružali ruke prema Isusu, pružao bi i on svoje prema njima i njihove bi bolesti nestajale. Donosimo neke primjere.

Isusu su prišla dvojica slijepaca moleći „da im se smiluje“ (usp. Mt 9,27). Prije nego što će ih dotaknuti pitao ih je: „Vjerujete li da mogu to učiniti?“ (9,28). Pretpostavimo da su ovačko odgovorili: „Gospodine, nadamo se da možeš. Pomoli se za nas, pa ćemo vidjeti što će biti“. Ne. Njihov odgovor je bio: „Da, Gospodine“ (9,28). Isus im je jednostavno dotakao oči i rekao: „Neka vam bude po vašoj vjeri!“ (9,30)

U ovom slučaju grčka riječ *kata* (koja inače znači *po*) znači *kao*. Dakle: *Neka vam bude u skladu s...; kao posljedica čega, na temelju čega, upravo kao, na isti način*. Slijepci su ozdravili na temelju svoje vjere. U biti ozdraviti znači povjerovati i pun pouzdanja reći Isusu „da“.

Kad je jedan gubavac došao k Isusu, izdaleka je vatio: „Ako hoćeš, možeš me očistiti!“ (Mk 1,40). On, ili nije bio uvjeren da je volja Božja da bude ozdravljen, ili nije bio siguran da Isus želi ozdraviti nekoga kao što je on, ili čak da on nije dostoјan Božjega ozdravljenja, zato kaže Isusu: „Ako hoćeš“. Kakva je Isusova reakcija? Isus krenu prema njemu, sažali se, pruži ruku, dotače ga se i reče mu: „Hoću, budi čist!“ I odmah nesta s njega gube i očisti se (usp. Mk 1,40-41). Isusov odgovor: „Hoću, ozdravi“ izbrisao je ono gubavčovo: „Ako hoćeš“. U Boga ne postoji ‘ako hoćeš’ već samo ‘hoću i želim’ te ozdraviti! Čim se u molitvi kaže „ako hoćeš“ ili „Bože, ako je tvoja volja“, odmah dolazi sumnja u ozdravljenje.

Iz bojazni da će ga više smatrati iscjeliteljem nego glasnikom kraljevstva Božjega, Isus zabranjuje ozdravljenom da o tome iko-

me govori. Uzaludan trud! Ozdravljeni se ne može suzdržati, a da sa zahvalnošću i radošću ne razglasiti što mu je Isus učinio. To nas podsjeća na apostole nakon Duhova kad radosno i hrabro navještaju Radosnu vijest, u sili i snazi Duha Svetoga.

ISUSOVA ŽIVA ŽELJA DA OZDRAVI GUBAVCA ZNAK JE OČEVE ŽIVE ŽELJE DA SVAKOGA OD NAS ISCIJELI. Stoga bolesnik treba najprije znati da je volja Božja da bude zdrav, a ne bolestan. Moliti se Bogu „ako je njegova volja“ znači oslabiti vjeru. Zbog toga često tijekom života treba ponavljati riječi: „Božja volja jest da budem potpuno zdrav“. Profesor psihologije i duhovnosti na Terezijanumu u Rimu Jorge Gonzales kaže da nije pretjerano tvrditi da je volja Božja zdravlje svakoga ljudskog bića¹.

Kod Luke 5,13 čitamo o sličnom događaju kako je Isus samo „dotaknuo“ gubavca i on je odmah ozdravio.

Evanđelist Marko (7,32-35) izvještava nas kako je Isus ozdravio gluhog čovjeka dodirom: „Donesu mu nekog gluhog mucavca pa ga zamole da stavi na nj ruku. On ga uzme nasamo od mnoštva, utisne svoje prste u njegove uši, zatim pljune² i dotakne se njegova jezika. Upravi pogled u nebo, uzdahne i kaže mu: „Effatha“ - to će reći: „Otvori se!“ I odmah mu se otvorise uši i razriješi spona jezika te stade govoriti razgovijetno.“ Najprije, Isus je uzeo čovjeka iz mase i odveo ga na stranu. Stavio je prste u njegove uši, dotaknuo ga, i on je ozdravio. Ozdravio je uši dodirom, silom Duha Svetoga. Isusov je dodir način na koji on bolesniku daje svoju ozdravljajuću snagu.

1 L. J. GONZÁLES, *Pregare per guarire*, Roma 2004,13.

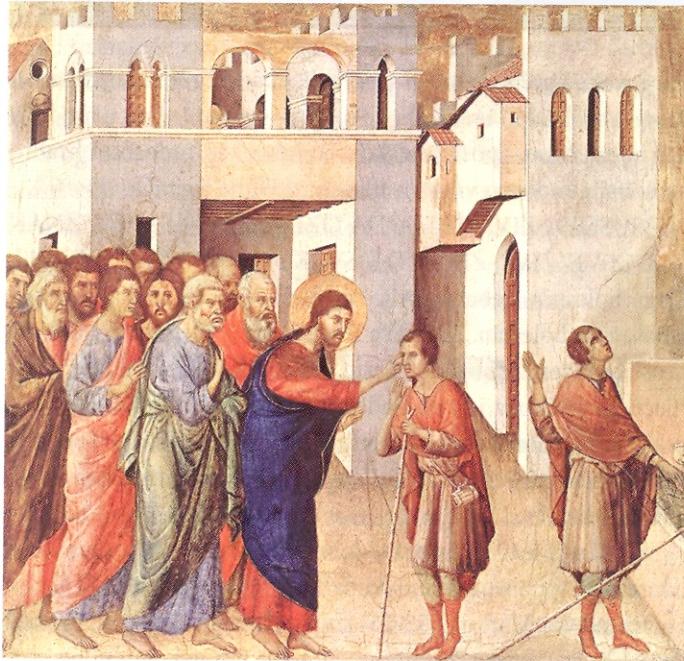
2 Prastaro shvaćanje bilo je, da pljuvačka ima moć liječenja bolesti, osobito očiju.

Evandželist Ivan (9,5-7) donosi sličan primjer ozdravljenja slijepca na kupalištu Siloamu. Isus se očituje kao Svetlo svijeta koje daruje vid slijepima: „Kad reče to, pljunu na zemlju, načini blato od sline, pomaza blatom slijepčeve oči i reče mu: ‘Idi, operi se u ribnjaku Siloamu’ – što znači Poslanik. – Ode, dakle, opra se i vrati gledajući.“

Kad je taj slijepac ozdravio? Je li u onom trenutku kad je Isus pljunuo na zemlju? Je li u onom trenutku kad je načinio blato? Ne. On je ozdravio onog trenutka kad je probudio svoju vjeru! Da je slijepac rekao: „Dug je put do Siloama. Ti me možeš samo dotaći i ja će ozdraviti. Mogao je reći da ne vidi otici do ribnjaka. Mogao je pronaći bilo kakav izgovor. Međutim, slijepac je otisao bez okljevanja, svoju je vjeru učinio aktivnom i - ozdravio je.

Sjećam se jedne gospođe koja godinama nije mogla podignuti desnu ruku koju je ozlijedila u prometnoj nesreći. Još dok mi je o tome govorila, povišenim tonom naredio sam joj da u ime Isusovo podigne ruku. Ona je to napravila i ruka joj je ozdravila upravo onda kad je povjerovala da to može napraviti s rukom. Ozdravila je prije nego što je shvatila što se dogodilo.

Isus je vječni Bog, on se sigurno nikad ne mijenja, on i danas želi ozdravljati. On je dobri Bog, on je Gospodin koji ozdravlja. On i danas dotiče ljude svojom ljubavlju i jedva čeka da ih ozdravi. Slijedi svjedočenje žene i majke koju je Isus ozdravio i na taj način vratio svojoj obitelji:

3. svjedočanstvo – nova Kornelija

Zovem se Kornelija. Fizičko i duhovno ozdravljenje dobila sam na vašem seminaru u Rüsselsheimu. Početkom veljače iste godine otisla sam u bolnicu. Imala sam jake, neizdržive bolove u glavi, padala sam u nesvijest. Bila sam jako fizički i psihički iscrpljena i osjećala sam da neću još dugo živjeti. Kad mi je prijateljica došla u posjetu, rekla je da će fra Ivo imati duhovnu obnovu u Rüsselsheimu! U meni se toga trena nešto prelomilo i ja sam odlučila pitati dopuštenje liječnika za dopust od dva dana. Oni su se na to zgrozili jer su me na pregledе vodili u krevetu. No, na svoju sam odgovornost napustila bolnicu i uputila se u crkvu.

Bila sam jako slaba i dobivala sam infuziju! Ali čim sam ušla u crkvu, obuzela me je takva radost i mir u srcu kakvu nisam nikada osjećala. Položili ste ruke na moju glavu i tad sam prvi put pala na pod, što se zove “počivanje u Duhu”! Ništa nisam posebno osjećala već samo radost i mir. Nakon mise i popodnevne pauze odlučila sam otići kući. Moj muž je mislio da sam skroz poludjela. Ipak, pratio me je, premda je bio pun skepse i negativnosti spram svega što se događalo u crkvi.

Nagovorila sam ga da na seminar podđemo i u nedjelju. Kad ste molili za ozdravljenje glave, najedanput sam se počela ljudjati. Imala sam osjećaj da su mi se noge zacementirale. Nakon te molitve bilo mi je puno bolje, a suze su mi se same kotrljale niz lice. Bila sam sretna jer sam osjetila da moji bolovi polako nestaju.

Potom sam ustala kao da me je netko uzeo za ruku i otisla na ispovijed. Nakon ispovijedi postala sam nova Kornelija! Uslijedio je blagoslov bračnih parova. Pripremila sam se tako da sam stala držeći se s mužem za ruke. Ponovno sam pala, a muž je ostao na nogama i mene promatrao davajući mi znakove da ustanem. No nisam imala snage. Leđa su mi bila ukočena, kao da su se zalijepila za pod. Počela sam tiho plakati onda sve jače i jače. Imala sam osjećaj da će mi se prsni koš raspuknuti. Nakon toga sam počela vikati! Fra Ivo je došao i u ime Isusovo samo zapovijedao zlim silama da me napuste BEZ MANIFESTACIJA! Nakon te molitve uspjela sam otvoriti oči i čula glas: DOPUSTI ISUSU DA UDE U TVOJ ŽIVOT!

Od toga dana GOSPODIN JE UŠAO U MOJ ŽIVOT!³ Ja sam sada zdrava mlada žena koja se vratila Gospodinu i svojoj obitelji. Uskoro očekujemo prinovu i svi se jako veselimo.

Hvala Dragom Gospodinu i Majci Mariji što su uvijek bili uz mene i što me nisu odbacili... Šaljem vam otpusno pismo iz bolnice u Frankfurtu s cijelom dokumentacijom.

Pozdrav od cijele obitelji Čuljak!

Dodir Isusova ogrtača

Kao što je Isus dodirivao ljude ljubavlju da ih ozdravi, tako su ljudi htjeli dodirnuti njega vjerom kako bi se izlijecili, jer je snaga izlazila iz njega i sve ozdravljala (usp. Lk 6,19). Čak je morao reći učenicima da pripreme čamac, da ga ne zgnjeći mnoštvo koje se guralo da ga dotakne. Budući da je mnoge ozdravio, svi su bolesnici nasrtali na nj kako bi ga dotaknuli. (usp. Mk 3,9-10)

Kod Luke (8,40-48) susrećemo ženu niska stasa u mnoštvu kako traži Isusa s velikom nadom. Godinama je bila očajna zbog svog zdravstvenog stanja. Naime, bolovala je od krvarenja. Obišla je mnoge liječnike. Nitko je nije mogao ozdraviti. Čula je za Isusa. Povjerovala je. Rekla je sebi: „Dotaknem li se njegovih haljina, bit će spašena.“ I ta se žena probila usred mnoštva, ispružila ruku i dodirnula ga, i krvarenje je nestalo, ona je znala da je izlijечena. Isus odmah u sebi osjeti da je iz njega izišla sila (Mk 5,30). Pohvalio je ženu zbog tolike vjere riječima: „Kćeri, vjera te tvoja spasila!“ i žena ozdravi istog časa. (usp. Lk 8,40-47; Mt 9,22). Treba samo u vjeri punoj iščekivanja dotaknuti Isusa (usp. Mk 1,41; 8,22).

Dalje čitamo u evanđelju po Marku o brojnim ozdravljenjima dodirom njegova ogrtača: „I gdje god bi ušao u sela, u gradove, u

³ Ostavio sam velika slova jer je tako u pismu napisano.

zaseoke, postavljali bi bolesnike na trgove i molili da se dotaknu barem skuta njegova ogrtača. I svi koji bi ga se dotalici ozdravljali su“ (Mk 6,56). Evandželist Matej piše: „Čim ga poznaše žitelji onoga kraja, obavijestiše o tom svu okolicu, te mu donesoše sve bolesnike. Ovi ga zamoliše da im dopusti samo dotaknuti se skuta njegove haljine. I ozdraviše svi koji ga se dotakoše“ (Mt 14, 35- 36).

MacNutt tumači da snaga ozdravljenja ne ovisi samo o izgovorenoj molitvi. Dodirnuti Isusov ogrtač donosi ozdravljenje.

Evandžela nam predstavljaju Isusa kao Ozdravitelja. On se nije ni morao dotaknuti bolesnikā već su se oni njega dotalici i ozdravljali zbog sile Duha Svetoga, koja je kao vjetar ili oganj, istjecala iz njega u njih (Lk 6,19). Liječio ih je čak i na daljinu, kad osoba nije bila prisutna (Iv 4,48-53) kao što ćemo vidjeti u sljedećem poglavljju.

Isus je liječio na daljinu

Obično se Isusova služba ozdravljanja obavljala slično današnjem pozivu liječnika u bolnicu, u susretu na ulici, ili kao tzv. kućni posjet, kao što je izlječio Petrovu punicu (usp. Mt 8,14) Isusu je bio važan susret s ljudima. Htio im je biti blizak, suošćeao je s njima. Međutim, imamo slučajeve u evandželu gdje Isus ozdravlja i na daljinu.

O ozdravljenju na daljinu piše Jaramillo: „Kad je Isus pronašao nekoga s izvanrednom vjerom, liječio je na daljinu snagom Duha.“⁴ U židovskoj se tradiciji podrazumijevalo da vjera ima moć pokrenuti čudesu.⁵

Čitamo o ozdravljenjima sluge preko stotnika, sina preko oca i kćeri preko majke. Kad mu je prišao stotnik, da ga zamoli da mu izlječi slugu, koji je ležao paraliziran i u teškim bolovima kod kuće, Isus je rekao: „Doći ču i izlječiti ga.“ Ali stotnik mu

je odgovorio: „O, ne. Ne moraš doći. Nisam dostojan da uniđes pod krov moj, nego samo reci riječ i ozdravit će moj sluga!“ Kad je Isus to čuo, bio je toliko iznenađen i zadriven, okrenuo se i rekao mnoštvu koje ga je slijedilo: „Zaista, kažem vam, tolike vjere ne nađoh ni u koga u Izraelu.“ Tada mu je rekao: „Idi neka ti bude kako si vjerovao.“ Upravo u tome trenutku stotnikov je sluga bio izlječen (usp. Mt 8,5-10; Lk 7,2-10).

Što je rimski stotnik učinio da je to tako oduševilo Isusa? Rekao je: „Samo reci riječ.“ Kao što sam ja upravnik nad stotinama ljudi koji slušaju moja naređenja, tako si ti postavljen iznad svih bolesti. Ti si Gospodar nad bolestima, zlim duhovima i nad prirodom. Sve što treba da učiniš, jest da kažeš, i bolest će biti poslušna i nestat će.

Evandželist Ivan piše o kraljevu činovniku koji je vatio za pomoć: „Gospodine, sidi prije nego mi umre dijete“. „Idi – odgovori mu Isus – tvoj je sin živ!“ Čovjek povjerova riječi koju mu reče Isus, te ode. Dok je još silazio, dođoše mu u susret njegove sluge te mu javiše: „Tvoje je dijete živo!“ (Iv 4, 49). Također, Isus je pohvalio vjeru Kanaanke, pa je na daljinu ozdravio njezinu opsjednutu kćer (usp. Mt 15,28; Mk 7,29).

U ovim evandeoskim odlomcima rimski stotnik, kraljev činovnik i Kanaanka poganka, vjerovali su u Isusovu snagu na daljinu jer Isus nije ograničen niti vezan određenim mjestom ili prostorom. Njemu ne smeta udaljenost. Ona nije bila prepreka ozdravljenju. Isus je sveprisutni Bog, na svakom mjestu i u svakom vrijeme.

Marta i Marija, Isusove ljubljene prijateljice, molile su da ozdravi njihova brata Lazara, i kada je Isus konačno došao, svaka mu je od njih rekla u svojoj tuzi: „Gospodine, da si bio ovdje, ne bi bio umro moj brat“ (Iv 11,21.32). Znamo što je poslije toga slijedilo. Isus je uskrisio Lazara zbog njihove vjere.

Čak i poslije svoje smrti i uskrsnuća Isus je nastavio ozdravljati. On ozdravlja preko svojih apostola kao što je opisano u Djelima apostolskim.

4 A. U. JARAMILLO, *Gesù guarisce oggi*, Mantova 1988, 15 - 49.

5 Usp. G. BORNKANN, *Jesus of Nazareth*, New York 1960, 103.